

at Kastellet ikke er utaalelig usundt, som Argument for, at Planen om Nationalmuseets Overflytning til Kastellet ikke bør virkeliggøres, maa jeg sige, at jeg ikke er i Stand til at følge den højtærede Forsvarsministers Logik. Det er aldeles ikke noget Argument for at spænde Ben for Virkeliggørelsen af Planen om Nationalmuseets Overflytning til Kastellet; og hvis den højtærede Forsvarsminister ikke har andre Indvendinger mod denne Plans Virkeliggørelse, maa jeg sige, at saa er der foreløbig intet anført til Hinder derfor.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet om de fremtidige Indkvarteringsforhold i Jylland. Jeg formoder, det er Meningen, at de fremtidige Indkvarteringer skal indrettes saa økonomisk billigt, som det paa nogen Maade er muligt, under fornøden Hensyntagen til militære Krav; og jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, for det Tilfælde, at han ikke allerede har sin Opmærksomhed henvendt derpaa, om det ikke burde tages under Overvejelse, at Staten tilbagekøber Infanterikaserne i Aarhus. Forholdet er det, at der findes en stor fuldt færdig Kaserne, en Bygning, som nu er overtaget af Kommunen, men som i sin Tid, da der var Infanteri indkvarteret i Aarhus, blev brugt til Infanterikaserne. Da der nu altsaa snart bliver lagt mere Infanteri over til Jylland, vil det formentlig være langt billigere at foretage dette Køb end at skulle gaa til en Nybygning af Kaserne. Dernæst vil jeg spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ikke kunde tænke sig, at man i Stedet for at bygge nye Kaserne i vidt Omfang gik til Indkvartering — navnlig mener jeg, det maatte kunne gøres for Infanteriets Vedkommende — hos de private Borgere i Byerne, saaledes som man har haft det i tidligere Tider. Jeg har hørt fremragende Officerer, der selv har aftjent deres Værnepligt under det System, erklære, at det var meget muligt at gaa til en Genoptagelse af et saadant System; og at der, naar der blot er de rigtige Officerer til at disciplinere de unge Rekrutter, aldeles ikke er nogen Fare for, at de ikke under saadanne Forhold faar en lige saa god Uddannelse som under Kaserneforhold; og at det vil være billigere end at bygge nye Kaserne, er aldeles givet. I Provinsbyerne faar vi efterhaanden store, moderne indrettede Kommuneskoler, og jeg kunde tænke mig, at de Militære fik Gymnastiksalen stillet til deres Disposition, saaledes

at de dér kunde fortage baade deres Legemsøvelser og Vaabenøvelser, medens de eventuelt kunde have Eksercerpladser i Ud-kanten af Byen, det maa navnlig kunne gøres for de Rekrutter, som er inde paa Sommerhold.

Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at tage begge disse Spørgsmaal under Overvejelse, for saa vidt de ikke allerede er det, og jeg vil gøre det kommende Udvalg opmærksom paa, at der her maaske var en Vej til at spare en Del af det enorme Beløb, der ellers efter det Lovforslag, som her er fremsat, vil blive brugt til Ordningen af Kaserneforholdene. Det forekommer mig, at den Ordning, vi nu har faaet, er saa prekær, at man ikke kan betragte den som en Ordning, der vil være mere end en relativ kort Overgangstid. I de sidste halvhundrede Aar, siden 1867, er vor Hær reformeret med 10 til 15 Aars Mellemlum, og det vil sandsynligvis ogsaa ske denne Gang. Lad os sætte, at en Udlænding kommer til Sjælland og foretager en Automobiltur over Vordingborg, Næstved, Slagelse, Holbæk, Roskilde, Hillerød og derfra til København. Hvis han opholder sig i de Byer og ser, hvad der er af Kasernebygninger, vil han faa det Indtryk, at det er Hæren, som ejer Landet, medens Forholdet i Virkeligheden er det, at Landet ikke ejer en Hær. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke nu, da det har vist sig, hvor overflødig hele dette Kasernevæsen er blevet paa Sjælland, kunde indskrænke Kasernebyggeriet i Jylland til det mindst mulige og søge at arrangere sig praktisk med Indkvarteringsforholdene paa de billigst mulige Vilkaar.

Forsvarsministeren (Brorsen): Det skal kun blive en kort Bemærkning, jeg vil gøre. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som paa ny var inde paa at definere de to Udtryk „afhænde“ og „aflevere“, at enten man anvender det ene eller det andet Udtryk, gaar jeg ud fra, at er der Tale om at afhænde en Kaserne eller et større Etablissement, vil det foregaa paa den Maade, at man drøfter Spørgsmaalet i et Ministermøde, saaledes at det ikke er den enkelte Minister, men den samlede Regering, som tager Standpunkt dertil. Om man har det ene eller det andet Ord staaende i Loven, betyder derfor ikke saa forfærdelig meget. Til det ærede Medlem Hr. P. Munch vil jeg sige, at jeg har oplyst, at saa vidt